

Oponentní posudek bakalářské práce

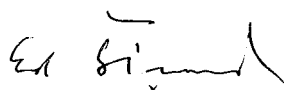
Soňa Jůzlová: Knihovny muzeí v Královéhradeckém kraji. Analýza současného stavu, vymezení funkcí, přehled knihoven, hodnocení.

Předložená bakalářská práce je pokusem o hlubší analýzu problematiky činností a působení muzejních knihoven na vybraném vzorku pracovišť v Královéhradeckém kraji. Jde o vítané téma, zajímavé z regionálního i celostátního hlediska, jehož zpracování, ač to není na první pohled zřejmé, není bez obtíží. Jeho studium vyžaduje důkladné promyšlení zvoleného pracovního postupu včetně formulace otázek, na něž bude hledána odpověď, a přesného vymezení kritérií, která budou sledována. Přitom nelze přehlédnout, že potřebné informace pro analýzu nejsou v tištěných i elektronických zdrojích vždy dostupné ve srovnatelné kvalitě a v plném rozsahu. Jejich získání se tak může sotva obejít bez přímé komunikace se správci muzejních knihovnických fondů, což přirozeně klade zvýšené nároky na zpracovatele, na jeho čas i jeho organizační schopnosti. Lituji, že autorka se o postupu své práce ani ve zkratce nezmiňuje, že neuvádí problémy, s nimiž se musela během studia vyrovnávat, nepodává hodnocení zdrojů, z nichž čerpala své informace, ani nepřipomíná stav dosavadního zpracování dané problematiky. To by bylo jistě vítané např. v Předmluvě. Na druhé straně jí nelze upřít, že shromáždila řadu zajímavých zjištění, která podávají svědectví o současném stavu sledovaných muzeí a splňují cíl, který si stanovila. Bohužel se jí nepodařilo tato zjištění skloubit do celistvého obrazu doprovázeného tabulkami, přehledy apod.. Zřejmě plně nedocenila promyšlení struktury práce a její logické stavby. Její výklad je mnohdy poznamenán zkratkovitostí, nedomyšlením formulací, nekonkrétností. Příklady by bylo možné uvést celou řadu zvláště z 1. kapitoly věnované vývoji muzeí a muzejních knihoven, kde obtížná formulace syntetizujícího textu byla zřejmě nad síly autorky. Jako doklad cituji: „Díky zlepšování kvality vybavení muzeí rostla i budovatelská činnost jejich pracovníků, proto byly postupně vydávány odborné muzeologické časopisy. K časopisům přibýly bulletiny, které dosahovaly světového ohlasu.“ (část 1.2.3 Muzejnictví v socialismu (1960-1985), s. 14). Vážné připomínky je možno vznést ke stylistické stránce předložené práce (např. s. 16 „knihovny musí sáhnout do vlastních finančních zdrojů“; s. 18 „načerpát rady“; s. 20 „Rok 2000 byl rokem velkých legislativních změn ... Je tedy jasné, že semináře byly věnované především těmto zákonům. Už jen proto, že díky těmto zákonům se muzejní knihovny stávají veřejnými“; s. 38 „Pozitivní je, že stále přibývá webových stránek a každý den se mění směrem dopředu.“). V případě knihoven Muzea východních Čech v Hradci

Králové je nutno upozornit na rozdíly autorčina textu a oficiálních muzejních stránek (rozdílné údaje o ročním přírůstku knihovních jednotek uvádí i autorka – viz s. 22: cca 800 k.j., s. 32: zhruba 700 k.j.). Podobně se liší údaje o ročním přírůstku knih v knihovně Městského muzea a galerie J. W. Mezerové v Úpici (s. 29 roční přírůstek cca 5-10 titulů, s. 34 roční přírůstek cca 31 k.j.). Ukazuje se, že uváděné konkrétní údaje by si zasloužily kontrolu.

Závěrem konstatuji, že předložená práce je poznamenána řadou nedostatků, z nichž některé jsou sice omluvitelné autorčinou nezkušeností, jiné jsou však těžko přehlédnutelné a výrazně snižují její hodnocení. S vážnými výhradami ji doporučuji k obhajobě a prosím, aby autorka podala krátký výklad o postupu své práce, zvláště pokud jde o vlastní průzkum stavu vybraných knihoven.

V Praze 22. 6. 2009

PhDr. Eduard Šimek, CSc.